

Tegn til Automobilisten, skal denne standse Automobilet for at afvente om der træffes Forsigtighedsforholdsregler, f. Eks. ved Afstigning eller Bortkørsel til Siden. Foretages intet saadant, er Automobilisten berettiget til at køre videre."

8) Paragraffens sidste Stykke udgaar.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget som Helhed, sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (P. Madsen): Det er kun ganske korte Bemærkninger, jeg har nødig at gøre, efter hvad der er passeret i Udvalget, siden Lovforslaget sidst var til Behandling her i Tinget. Der har i Udvalget været forhandlet om, hvorvidt man skulde tilføje til § 2, 2det Stykke en Bestemmelse om, at foruden Jernbanelokomotiver og Sporvogne skulde ogsaa selvtransportable Tærskværker og Damptrømler være undtagne fra at falde ind under Loven. Men Udvalget har været enig i, at det var noget, som man maatte betragte som saa selvfølgeligt, at man ikke behøvede at fremsætte noget Ændringsforslag desangaaende, saa meget mere som den højtærede Justitsminister har udtalt sig bestemt om, at Damptrømler ikke faldt ind under Loven, og man har da ment, at det samme ogsaa maatte gøres gældende over for selvtransportable Tærskværker. Af de Ændringer, Udvalgets Flertal har stillet, skal jeg først nævne Nr. 1, en Ændring til § 7. Det er blot en klarere Udformning af et Ændringsforslag, som var stillet til 2den Behandling. Der var nemlig rejst Tvivl om, hvorvidt den Ændring, som da var stillet, mulig kunde misforstaas, og man har derfor ment ved den nu foreslaaede Ændring paa fyldigere og klarere Maade at kunne udtrykke, hvad Meningen er. Nr. 2 og 3 ere Ændringer fra Sprogudvalget, som jeg ikke behøver at udtale mig videre om. Nr. 4 er en Ændring til § 19. Der var ved 2den Behandling flere ærede Medlemmer, som udtalte sig om, at en kørende eller ridende, der blev indhentet af en Automobilist, let kunde forvolde den, som kørte med Automobil, unødigt Forsinkelse, og man har derfor i Udvalget været enig om at stille den Ændring, som gaar ud paa, at en kørende eller ridende ikke maa volde Automobilisten unødigt Forsinkelse. Nr. 5 og 6 angaa ligeledes kun sproglige Rettelser;

som jeg ikke finder nogen Anledning til at komme ind paa.

Med Hensyn til de af nogle ærede Medlemmer stillede Forslag skal jeg foreløbig afvente, hvad Ordføreren har at sige, og nøjes med at anbefale de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal.

R. Hansen: Ja eftersom det foreliggende Lovforslag nu er vedtaget ved 2den Behandling, er det jo saaledes, at Automobilkørsel er tilladt paa alle Landeveje og alle Amtsveje over hele Landet. Nu ere Vejene her i Landet af højst forskellig Bredde, og det samme er ogsaa Tilfældet med Amtsvejene. Vi have Amtsveje af en saa lille Bredde, at de f. Eks. paa Bornholm ere nede paa 7 Alen, og vi have ogsaa Amtsveje op til en Bredde af 16—18 Alen. Men de allerfleste Amtsveje have en Bredde af mellem 10—15 Alen. Nu er det jo klart, forekommer det mig, at naar man skal have Regler for Automobilkørsel, saaledes at de kørende paa disse Veje, hvor Automobilkørsel er tilladt, skulle være sikrede, maa disse Regler være ensartede, saa at den kørende kan sikre sig mod at komme til Skade, ligegyldig hvilken Vej han kører paa, men det er ogsaa klart, at det maa være saaledes, at Automobilisterne altid skulle kunne komme frem. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Mening i at dele disse Veje i 2 Klasser eller Afdelinger og saa sige: Der er Fare, ja, endogsaa stor Fare ved at køre paa den ene Halvdel af disse Veje, men der er slet ingen Fare ved at køre paa den anden Halvdel. Det forekommer mig som sagt ikke, at der er nogen god Mening i at sige noget saadant, og det forekommer mig heller ikke, at man i en Lov om Automobilkørsel kan indføre en saadan Bestemmelse. Men det er jo netop et saadant Standpunkt, Udvalgets Flertal har indtaget i denne Sag. Udvalgets Flertal har i Betænkningen under Nr. 20 stillet et Ændringsforslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og det findes nu i § 19, sidste Stykke. Det siges her, at der er Fare, naar man kører paa en Vej, der har en Bredde af 10—11—11½ og 11¾ Alen; paa disse Veje er der, siger Udvalgets Flertal, Fare, ja endogsaa stor Fare. Men samtidig siger Udvalgets Flertal: Der er ingen Fare, naar den kørende befinder sig paa en Vej, der har en Bredde af 12 Alen. Det forekommer mig, at det maa være klart for alle, at